

Temesvár, 1884. március 3. – Budapest, 1967. december 20.

Apja a temesvári kereskedelmi és iparkamara hivatalnoka volt. A temesvári reáliskolában érettségizett, majd 1902-1906-ban az Eötvös Kollégium tagjaként a budapesti tudományegyetemen tanult, 1908-ban matematika-fizika szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett. 1908-1914-ben a máramarosszigeti gimnáziumban tanított, majd 1918-ig frontszolgálatot teljesített. 1919-től 1945-ig a budapesti Kölcsey Gimnázium tanára volt. 1945-től a budapesti tudományegyetemen az elméleti fizika nyilvános rendes, 1949-től tanszékvezető tanára. A Magyar Tudományos Akadémia tagja 1947-ben, elnökségi tagja 1949-1958-ban, alelnöke 1958. november 28. és 1967. május 5. között volt. 1948-ban lett a Magyar Kommunista Párt, majd az MDP, később az MSZMP tagja; 1957. január 29-étől haláláig az MSZMP Központi Bizottság tagja volt. A 1947-1949-ben a Magyar Természettudományi Társulat elnöke. Az Eötvös Loránd Fizikai Társulat örökös tiszteletbeli elnöke. Fő kutatási területei a relativitáselmélet és az elektromágneses tér elmélete. Jelentős szerepe volt a hazai fizikusképzésben, Magyarországon ő szervezte meg a korszerű, világszínvonalon álló elméleti fizikaoktatást.